

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Medalla d'honor del Parlament, en la categoria d'or, a Núria Gispert, Carme Rusalleda i Anna Veiga

Palau del Parlament, 10 de setembre de 2013

La presidenta

President de la Generalitat, president Pujol, inspector general de l'Exèrcit, membres del Govern, vicepresidenta i vicepresident del Parlament, membres de la Mesa, diputades, diputats, president Rigol, president Benach, distingides autoritats, senyores, senyors, amigues i amics, els dono la benvinguda un any més al Palau del Parlament amb motiu de la celebració de la diada nacional de Catalunya, que és la nostra festa cívica de reivindicació, d'afirmació de la catalanitat plural d'un país que és divers i, alhora, marcat per la cohesió i per la convivència.

La diada ha esdevingut la manifestació festiva d'un poble que al llarg de la història ha viscut moments de caiguda i de persecució, que ha estat derrotat i que no ha tingut més remei que dedicar-se a resistir per salvar els seus mots, la seva identitat i la seva existència, però que ara és proactiu en la recerca d'un millor futur. En aquestes circumstàncies, la realització personal i la realització col·lectiva es confonen; més que mai, com diria el poeta, el nostre poble i nosaltres som indestriables. La diada nacional ens permet afirmar per a consum intern i davant el món que som un poble, ni idealitzat ni teòric, sinó ben real, i no som un poble qualsevol ni intercanviable, sinó un poble amb identitat i capaç de fer coses notòries.

Podem fer nostres, el dia d'avui, les paraules que el president Miquel Coll i Alentorn, president d'aquest Parlament des de l'any 1984 fins al 1988, deia ara fa quasi trenta anys: «No som un poble sense defectes, no som un poble model. Tenim molts defectes, i els hem de corregir; precisament perquè tenim consciència d'això els hem de corregir. Però no som un poble vulgar. Si fóssim un poble vulgar, ja us dic que faria segles que no existiríem, i existim i continuarem existint. I tots

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

tenim aquesta ferma voluntat de persistència i de continuar endavant i de superar qualsevol dificultat que pugui venir.»

Volem ser un poble lliure, format per dones i homes lliures. Està al nostre abast ésser una nació emprenedora, que aposti per la creativitat i que sigui la suma de persones i institucions que conreen el talent i que estiguin ben obertes a la innovació. Volem ser un país de qualitat i obert a la ciència, a la cultura, a la gent, que faci realitat aquella afirmació que molt sovint ens deia el president Pujol: «El nostre món és el món.»

Per això novament vinculem a la nostra diada nacional el lliurament de les medalles d'honor del Parlament, distinció amb la qual volem honorar l'excel·lència cívica de persones i entitats que deixen petjada en el si de la nostra societat i que transmeten uns valors positius que mereixen ésser fomentats i difosos.

Felicitats i benvingudes, amb molt d'afecte, la Núria, la Carme i l'Anna, i gràcies per acceptar aquest gran honor. Mai no farem prou èmfasi en el talent, i a Catalunya n'hi ha molt, de talent. Permetin-me que els expliqui una notícia recent, positiva, perquè és bo que aquells que tenim responsabilitats, cada un des de la que tingui, siguem capaços de donar missatges positius.

Fa pocs dies, el doctor Lluís Torner em participava la notícia d'un nou reconeixement internacional de l'Institut de Ciències Fotòniques que ell dirigeix. En un rànquing d'excel·lència a nivell mundial en l'àmbit de la recerca en física i astronomia, l'Institut hi ocupa el primer lloc des d'aquest mes d'agost, i dues institucions catalanes més es troben entre les vint primeres del món.

Notícies excel·lents com aquesta, tot i que no sempre tenen el ressò que mereixen, ens permeten insistir en un fet sens dubte rellevant: malgrat la situació de crisi que hi ha, afortunadament tenim també molts àmbits d'excel·lència, d'èxit, d'expansió, dels quals ens hem de congratular, sobretot quan pertanyen a sectors estratègics, com és el del coneixement.

Enguany les protagonistes són tres dones rellevants, pel que han fet i fan i pel que representen. Són tres persones amb molt de talent. L'Elisenda Roca, a qui també vull agrair la seva aportació a l'acte, n'ha fet una molt bona glossa, que ha servit per a destacar-ne els mèrits innegables. Una única glossa, perquè són tres biografies molt diferents que tenen, però, un mateix fil conductor i, sobretot,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

atresoren un testimoni vital, professional i cívic ben lloable i una projecció pública que fa que hagin estat pioneres en el seu àmbit d'actuació.

Són unes trajectòries molt vàlides, representatives, molt marcades per l'arrelament social, per l'activisme, per la convicció, pel coratge, per l'esforç. No es fa difícil copsar en totes tres la confiança i l'entusiasme en tot el que han fet i són, en el seu projecte de vida, i una voluntat d'implicar-se en els afers col·lectius i d'incidir en el benestar dels que ens envolten.

De la Carme Rusalleda en podem ressaltar l'expertesa de l'ofici, la transmissió d'uns coneixements i d'una estimació a la cuina, arrelada a Sant Pol de Mar i universal alhora. Els vint-i-cinc anys del Restaurant Sant Pau són tota una història d'èxit personal i del seu equip. Ha estat descrita com una cuinera excepcional, disciplinada, rigorosa i sensible, que es preocupa pel nostre futur alimentari. Per ella, la cuina és art, comunicació i cultura, i amb aquests plantejaments ha traspassat les nostres fronteres, ha dut Catalunya al món i ha rebut tota mena de reconeixements internacionals.

Referir-se a la biòloga Anna Veiga és parlar d'una científica que ha viscut en una primeríssima línia l'evolució de les tècniques de reproducció assistida i que ha contribuït als avenços de la biomedicina amb tots els seus potencials i amb tots els seus reptes ètics. És parlar també del primer bebè proveta nascut a l'Estat espanyol, la Victòria Anna, de qui s'ha dit que l'Anna Veiga és la mare científica. És, en definitiva, parlar d'una trajectòria professional al servei del miracle de la vida, que l'ha fet una persona mediàtica i assumir múltiples tasques i responsabilitats, entre les quals vull destacar la presidència de la Societat Europea de Reproducció Humana i Embriologia.

Pel que fa a la Núria Gispert..., ens diem igual però no som parentes; això, per als que no ho saben, val la pena dir-ho. (*Rialles.*) I ho dic perquè, just quan des del Parlament vam fer públic que atorgaríem les tres medalles, vaig rebre –ara que s'envien SMS i WhatsApp– de seguida un missatge en què em felicitaven perquè jo m'havia donat la medalla. I vaig dir: «No, no, no. És que no és així!» I llavors van dir: «És veritat, no...» Però això va passar.

Pel que fa a la Núria, la seva llarga i fecunda trajectòria d'implicació i de compromís social s'ha desenvolupat en la política local, en el moviment veïnal al barri barceloní de Sant Andreu i en el treball quotidià amb persones i famílies desfavorides,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

assumint tasques directives a Càritas i participant en diverses entitats del sector social. En tots aquests àmbits ha sabut conjugar els verbs «compartir» i «ajudar», atenent la crida de la fraternitat. Des del barri, a peu de carrer, en les nostres relacions veïnals, podem contribuir a l'assoliment de fites més globals, un entorn més habitable, un món més just, una humanitat rescatada de la misèria i del mal. És un dret i un deure de ciutadania que la Núria Gispert ha sentit d'una manera significativa.

No es podrien entendre les seves biografies sense dosis generoses de sensibilitat, d'inconformisme i de coratge, apostant per la vida i per la qualitat de vida en totes les seves facetes. Hem de tenir ben clar que han contribuït a millorar el nostre present col·lectiu. Han treballat per la felicitat dels altres, que no sempre comporta o reclama la satisfacció de necessitats materials.

Un altre valor que destacaria de totes tres és la importància del treball en equip, i també la seva capacitat de lideratge. El seu èxit no s'acabaria d'explicar sense l'existència d'un equip i sense l'assistència i el suport de persones del seu entorn.

Totes tres han parlat de les respectives famílies, dels pares, de la parella, dels fills. Totes tres han dit que per a elles la família havia estat un puntal en les seves feines, en la seva vocació.

Totes tres heu parlat de valors, i heu dit que avui hi ha una certa crisi de valors. Però quan avui us he sentit he pensat que la crisi avui està arraconada. Els valors que vosaltres heu expressat en el vostre discurs i que heu explicat d'acord amb les vostres vivències són aquells valors que avui reclamo i es reclamen per a tota la gent nostra. Moltes, moltíssimes gràcies per la vostra experiència, per les vostres vivències i per la vostra manera de fer.

Afortunadament, moltes més persones d'arreu del país es poden veure i s'han de veure representades per la Núria, per la Carme i per l'Anna, molts homes i moltes dones que en la seva activitat professional i cívica, en el seu voluntariat o en les seves relacions privades han optat per estimar i comprendre els altres, una opció que teixeix lligams de concòrdia i de convivència, tantes i tantes persones que en la quotidianitat fan realitat aquella aspiració tan bàsica, però no sempre garantida, de viure i convida, que és sens dubte el millor programa per a tots, per a cadascun de nosaltres, per al conjunt del país.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Avui reconeixem tres dones i els seus valors posats a la pràctica en tres àmbits on Catalunya s'ha distingit i ha lluitat per sobresortir: la ciència, la cuina i la solidaritat. A totes tres, moltes, moltes gràcies per la vostra passió, el vostre inconformisme i la vostra vocació.

I acabo. Amigues i amics, Catalunya té reptes socials i nacionals innegables. Som on som, som qui som, i en les circumstàncies actuals, tal com diu el nostre president, no volem fer una passa enrere, sinó conjurar-nos i mobilitzar-nos per un futur millor. Volem fer caure espigues d'or en tots els àmbits de la vida quotidiana: l'economia, la societat, la cultura, el lleure. Ens hem de sentir sempre còmodes en el nostre tarannà positiu. Res ni ningú no ens pot despistar del nostre afany per construir un país per a tothom, sense apriorismes, sense renúncies, sense fites inassolibles que puguin crear frustració, confiadament i generant confiança, pacíficament i transmetent pau, democràticament i vivint diàriament la democràcia.

Per això són tan adients aquells versos de Miquel Martí i Pol: «No vull encomanar recels. Només / proclamo la certesa d'un camí / i una ja insubornable voluntat / de caminar.» Certament, tenim un camí, que no és del tot planer, però que sens dubte és el nostre camí, el que volem fer, el que tenim el dret de fer, amb perseverança, amb voluntat integradora, amb tarannà escrupolosament democràtic.

Amigues i amics, demà tornarem a viure una diada històrica, i estic convençuda que novament serà la celebració cívica i festiva d'una Catalunya en peus, que es mobilitza per un millor futur social i nacional i que manifesta als quatre vents la majoria d'edat d'un poble que es planteja horitzons de plenitud.

Els desitjo a totes i tots vostès una molt bona diada nacional.

Visca Catalunya!